

för övervakare men också av andra avdrag liksom i värderingen av olika förmåner, som skall upptagas till beskattning.

Det primära i detta sammanhang är emellertid att övervakarna erhåller en ersättning, som rimligare än vad nu är fallet svarar mot värdet av deras insatser på detta väsentliga område av samhällslivet. Det förefaller som om en höjning från 25 kronor till 35 kronor i månaden i varje fall skulle ligga inom ramen för vad som omgående skulle kunna genomföras. Det synes också rimligt, att de frivilliga övervakarna vid sidan av arvodet medges en särskild ersättning för de kostnader, som de åsamkas genom övervakningsuppdraget. Det kan nämligen inte anses riktigt, att övervakarna lämnas utan gottgörelse för de kostnader som uppdraget ofrånkomligen måste medföra. Särskilt bör uppmärksammas att dylika åtgärder skulle underlätta rekryteringen av övervakare och således motverka den tendens till anhopning av en mängd övervakningsuppdrag hos en och samma övervakare som nu förekommer och som utgör ett betydande problem inom den öppna kriminalvården.

Med stöd av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt utredning i syfte att ge övervakare av villkorligt dömda och villkorligt frigivna en ersättning som bättre svarar mot den reella arbetsinsatsen än vad som nu är fallet i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 21 januari 1964

Torsten Andersson

Ivan Svanström

Harald Pettersson

Nr 70

Av herr Hilding, om anslag för ökad upplysningsverksamhet rörande tobakens skadeverkningar bland ungdom, m. m.

(Lika lydande med motion nr 94 i Andra kammaren)

Stockholm den 21 januari 1964

Per Hilding
